

รวมเป็นเงินจำนวน ๑๗๓,๑๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลแพ่งธนบุรี เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๕๑/๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีโต้แย้งว่า คดีอยู่ในอำนาจของศาลปกครอง และศาลแพ่งธนบุรีและศาลปกครองกลางมีความเห็นเป็นเช่นเดียวกันว่า คดีอยู่ในอำนาจศาลปกครอง ศาลแพ่งธนบุรีจึงมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความและให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการยังศาลปกครองต่อไป ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีรื้อถอนเสาและสายไฟฟ้าพร้อมอุปกรณ์ทั้งหมดออกไปจากที่ดินของผู้ฟ้องคดี

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าสินไหมทดแทนความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะรื้อถอนเสาและสายไฟฟ้าพร้อมอุปกรณ์ทั้งหมดออกไปจากที่ดินของผู้ฟ้องคดี

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้คำฟ้องคดีนี้จะเข้าลักษณะเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลปกครองที่จะรับไว้พิจารณาต่อไปได้ แต่โดยที่พระราชบัญญัติดังกล่าว มาตรา ๕๑ บัญญัติว่า การฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปี... นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปี นับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี และพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๓ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อมีเหตุต้องฟ้องคดีใดใหม่ต่อศาลที่มีเขตอำนาจ อันเนื่องจากการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าอายุความหรือกำหนดเวลาในการฟ้องคดีครบกำหนดไปแล้วในระหว่างการพิจารณาของศาลหรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี หรือจะครบกำหนดก่อนหกสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่งของศาลหรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี ให้ขยายอายุความหรือกำหนดเวลาการฟ้องคดีออกไปจนถึงหกสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่งของศาลหรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี แต่เมื่อกรณีนี้ ได้ความว่า นับแต่ผู้ฟ้องคดีได้กรรมสิทธิ์ที่ดินแปลงโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๙๖ เลขที่ดิน ๘๕ แขวงบางแกว(บางเข็กหนึ่งฝั่งใต้) เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร มาโดยนิติกรรมซื้อขาย

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีต้องยื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองภายในกำหนดเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้กรรมสิทธิ์ที่ดินแปลงนี้หรือภายในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีต่อศาลแพ่งธนบุรีเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ จึงเป็นกรณีที่อายุความในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้สิ้นสุดลงก่อนแล้ว คำฟ้องคดีนี้จึงเป็นคำฟ้องที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ต้องห้ามมิให้ศาลปกครองรับไว้พิจารณา จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า คำสั่งดังกล่าวยังคงคลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เป็นสาระสำคัญในการฟ้องคดีปกครอง ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะหรือสถานะบุคคลที่จะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม หรือมีเหตุจำเป็นอื่นที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลปกครองชั้นต้นจะรับไว้พิจารณาและมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินตามคำฟ้องมีสิทธิบนแดนกรรมสิทธิ์ที่ดิน สิทธิของผู้ฟ้องคดีมีสิทธิใช้สอยและจำหน่ายที่ดินของตนซึ่งดอกลง กับทั้งมีสิทธิติดตามและเอาคืนที่ดินของผู้ฟ้องคดี และมีสิทธิขัดขวางมิให้เกี่ยวข้องกับที่ดินของผู้ฟ้องคดีได้ตลอดไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๓๓๕ และมาตรา ๑๓๓๖ ผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิตามฟ้องที่เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินที่ควรคิดหรือคาดหมายได้ว่าจะเป็นไปได้ตามปกติ และเหตุอันควรในเมื่อเอาสภาพและตำแหน่งที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ที่ดินของผู้ฟ้องคดี โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบและผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิใช้ที่ดินของผู้ฟ้องคดีโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เมื่อใด อย่างไร เท่าใด จึงมีเหตุผลจำเป็นที่จะขอให้ศาลมีคำสั่งรับคดีไว้พิจารณา การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาคดี จึงเป็นการจำกัดสิทธิตามกฎหมายที่จะได้ร่วมพิสูจน์สิทธิและก่อให้เกิดความเสียหาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิจะบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การใช้สิทธิของผู้ถูกฟ้องคดีบนที่ดินของผู้ฟ้องคดียังคงใช้ต่อเนื่องติดต่อกันมาตลอดจนถึงปัจจุบันนับแต่วันที่เข้าซื้อที่ดินจนถึงปัจจุบันในวันฟ้อง การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีต่อเนื่องจากวันที่เข้าซื้อที่ดิน

/จนถึง...

จนถึงวันฟ้องคดีที่ผู้ฟ้องคดีได้ใช้สิทธิดังกล่าวตามที่กฎหมายกำหนดไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ แล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑ บัญญัติว่า การฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปี... นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี และพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๓ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อมีเหตุต้องฟ้องคดีใดใหม่ต่อศาลที่มีเขตอำนาจ อันเนื่องจากการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าอายุความหรือกำหนดเวลาในการฟ้องคดีครบกำหนดไปแล้ว ในระหว่างการพิจารณาของศาลหรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี หรือจะครบกำหนดก่อนหกสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่งของศาลหรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี ให้ขยายอายุความหรือกำหนดเวลาการฟ้องคดีออกไปจนถึงหกสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่งของศาลหรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีปักเสาพาดสายไฟฟ้าและติดตั้งอุปกรณ์บนที่ดินของผู้ฟ้องคดีตามหลักฐานโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๙๖ เลขที่ดิน ๘๕ แขวงบางแวก (บางเขินหนึ่งฝั่งใต้) เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีเคลื่อนย้ายเสาไฟฟ้าพร้อมอุปกรณ์ออกไปจากที่ดินของผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยและแจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีต้องเสียค่าใช้จ่ายในการย้ายเสาและสายไฟฟ้าออกไปรวมเป็นเงินจำนวน ๑๗๓,๑๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีนี้ ซึ่งเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีปักเสาพาดสายไฟฟ้าและติดตั้งอุปกรณ์อื่นผ่านที่ดินของผู้ฟ้องคดีแปลงดังกล่าว ไปสู่ที่ดินแปลงอื่น ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีนี้ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีรื้อถอนเสาและสายไฟฟ้าพร้อมอุปกรณ์ทั้งหมดออกไป และให้ผู้ถูกฟ้องคดี

/ชำระ...

ชำระค่าทดแทนความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี โดยเป็นคำบังคับที่ศาลออกคำบังคับให้ได้ ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีปักเสาพาดสายไฟฟ้าและติดตั้งอุปกรณ์อื่น ลงในที่ดินของผู้ฟ้องคดีโดยไม่ได้รับอนุญาต จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี และตราใบไต่ถามที่ยังไม่มีการรื้อถอนเสาและสายไฟฟ้าตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆ ออกจากที่ดินของผู้ฟ้องคดี ย่อมถือว่า เป็นการกระทำละเมิดต่อเนื่องตลอดเวลา การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ ต่อศาลแพ่งธนบุรีเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ และต่อมา ศาลแพ่งธนบุรีจำหน่ายคดี ออกจากสารบบความให้ผู้ฟ้องคดีมาฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องคดีนี้ ต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) กรณีจึงเป็นการยื่นฟ้องคดีภายในอายุความ ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดี ออกจากสารบบความ นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

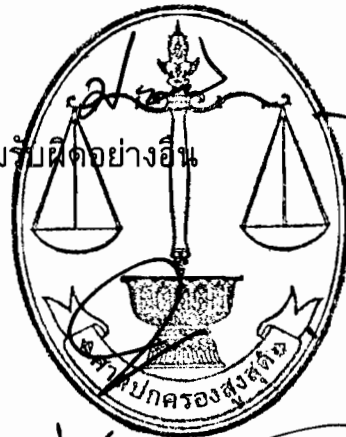
จึงมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณา และพิพากษาตามรูปคดีต่อไป

นายสมชาย เอ็มโอช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๗๐๒

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ
ประธานแผนกคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่น
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๗๐๒๗๗๗

